

“ ఆ ది పీ ర్ష్య ము ” - విష్ణు విష్ణువు నరవిష్ణువు

॥ బిష్ణుష్టాప్తి భ్యాస్తుమ్ ॥

పుణ్యంబరధరం విష్ణుం శసితర్థం చంపర్థుఱుమ్ ।
తుఫాన్తాతదన్ధం ష్ట్రీయేత స్వర్పవిష్ణుహశింతయే ॥

॥ శ్రీనివిస భ్యాస్తుమ్ ॥

స్వముష్టుఱ్యం మతజేత నీరియం కృపాలింధే ।
పాశా వ్యోమ భణిష్టైతే భ్రంధో దయోలింధే ॥

॥ మహాభారత త్రవణ ఘలమ్ ॥

ద్వైపాయనోష్ట లుట నిష్పత్తమతుప్రమేయం । లుష్యం తవిత్తతుధ పాతీతారం జీవం చ ।
యే ఖారతం సతుభిగచ్ఛతి లేచ్యతోన్ । కిం తప్య తుండ్రరజ్లైరాశిచనేన్ ॥

॥ అధి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరామాక్షరే, విరాజమణస్య, దేవదేవిశత్రమస్య, జగద్రూపణార్థం, అవతీర్ణస్య, శ్రీమద్రాలాండ్రకీసిచి
బ్రహ్మండనాయకస్య, శ్రీవేష్టాప్తిశ్వరస్యామిగం, అసుగ్రహప్రసాదేన, సర్వోపాం, భక్తజనాసాం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్యురా, ఆయురార్థిశ్ర్వర్షాభవృధ్యర్థం, విషుచికాక్రమిజనిత, సమస్త, దుష్టుభావ సివారణార్థం
సర్వాశ్చ, నివృత్తిద్యురా, సకలత్రేయోఽభవృధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమొక్కాఖ్య, చతుర్వీద్ర, పురుషార్థ ఘల
సిద్ధుర్థం, వాఙ్మాసికాయ, ప్రవర్తిత, అగేక జగ్నాథు, నిబ్బరణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్తణార్థం చ,
శ్రీమస్తవమోభారతే, ఆదిపర్వతి, యథాత్మి, ద్విచత్ర్యారింశదధికశతతమ, త్రిచత్ర్యారింశదధికశతతమ
అధ్యాయాన్నర్థత శ్లోకపాఠాయం, ఆచార్యముఖేన కలిప్పయే ॥

॥ వ్యోమ భ్యాస్తుమ్ ॥

ల్యోపం తశిష్టారప్తారం క్షేః ప్రాత్తమకల్యాపుమ్ ।
శరిషరిత్యాసం తండే షుకతితం తపోధివుమ్ ॥

ల్యోపాయ విష్ణుర్కపాయ ల్యోపర్కపాయ విష్ణుతే ।
నమే తై ప్రాత్తాభధయే, త్రైప్తోయ నమేనుః ॥

అధ్యాయః-142 ద్విచత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః జతుగ్ంపహపర్య
ధృతరాష్ట్రస్యజ్ఞయా పాణ్డువానాం వారణావతే గమనమ్

కథ్యమానే తథా రమ్యే నగరే వారణావతే ।
గమనే పాణ్డుపుత్రాణాం జ్ఞజ్ఞే తత్త మతిర్పుప ॥

॥ 142-5 ॥

యదా త్వమవ్యత నృపో జాతకౌతూహలా ఇతి ।
ఉవాచైతానేత్య తదా పాణ్డువానమ్యకాసుతః ॥

॥ 142-6 ॥

మమైతే పురుషా నిత్యం కథయన్ని పునః పునః ।
రమణీయతమం లోకే నగరం వారణావతమ్ ॥

॥ 142-7 ॥

తే తాతా యది మన్యధ్యముత్సువం వారణావతే ।
సగణాః సాన్వయాశ్చైవ విహారధ్వం యథామరాః ॥

॥ 142-8 ॥

బ్రాహ్మణేభ్యశ్చ రత్నాని గాయకేభ్యశ్చ సర్వశః ।
ప్రయచ్ఛధ్వం యథాకామం దేవా ఇవ సువర్ధుసః ॥

॥ 142-9 ॥

కశ్మీత్యాలం విహృత్యైవమనుభూయ పరాం ముదమ్ ।
ఇదం వై హస్తినపురం సుఖినః పునరేష్యథ ॥

॥ 142-10 ॥

వైశమ్యయన ఉవాచ
ధృతరాష్ట్రస్య తం కామమనుభూయ యుధిష్ఠిరః ।
ఆత్మనశ్చసహయత్యం తథేతి ప్రత్యువాచ తమ్ ॥

॥ 142-11 ॥

తతో భీష్మం శాప్తనవం విదురం చ మహామతిమ్ ।
ద్రోణం చ బాణీకం చైవ సోమదత్తం చ కౌరవమ్ ॥

॥ 142-12 ॥

కృపమాచార్యపుత్రం చ భూరిశ్రవసమేవ చ ।
మాన్యానన్యానమాత్యాంశ్చ బ్రాహ్మణాంశ్చ తపోధనాన్ ॥

॥ 142-13 ॥

పురోహితాంశ్చ పొరాంశ్చ గాన్ధారీం చ యశస్వినీమ్ ।
యుధిష్ఠిరః శాంతిన ఉవాచేదం వచస్తుదా ॥

॥ 142-14 ॥

రమణీయే జనాకీర్ణే నగరే వారణావతే ।
సగణాష్టత యాస్యమో ధృతరాష్ట్రస్య శాపనాత్ ॥

॥ 142-15 ॥

ప్రసన్నమనః సర్వే పుణ్య వాచో విముఖ్యత |
ఆశీర్భుంహితానస్మాన్ పాపం ప్రసహిష్యతే ||

॥ 142-16 ॥

ఏవముక్తాస్తు తే సర్వే పాణ్డుపుత్రేణ కౌరవాః |
ప్రసన్నవదనా భూత్యా తే2వర్షాన్ పాణ్డువాన్ ||

॥ 142-17 ॥

స్వస్తయ్యాస్తు వః పథి సదా భూతేభ్యశైవ సర్వశః |
మా చ వో2ప్యుషభం కిశ్చిత్ సర్వశః పాణ్డునద్వనాః ||

॥ 142-18 ॥

తతః కృతస్వస్తయనా రాజ్యలాభాయ పార్థివాః |
కృత్యా సర్వాణి కార్యాణి ప్రయయుర్వారణావతమ్ ||

॥ 142-19 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వాణి జతుగృహపర్వాణి వారణావతయాత్రాయాం
ద్విచత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః || 142 ||

అధ్యాయః-143 త్రిచత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః జతుగృహపర్వ
దుర్యోధనాదేశేన పురోచనకర్తృకం వారణావతే జతుగృహనిర్మాణమ్

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వాణి జతుగృహపర్వాణి పురోచనోపదేశే త్రిచత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః ||143||

వైశమ్యాయన ఉవాచ

ఏవముక్తేము రాజ్ఞా తు పాణ్డుపుత్రేము భారత |
దుర్యోధనః పరం హర్షమగచ్ఛత్ స దురాత్మవాన్ ||

॥ 143-1 ॥

స పురోచనమ్ ఏకాస్తమానీయ భరతర్షభ |
గృహిత్యా దక్షిణే పాణో సచివం వాక్యమబ్రహీత్ ||

॥ 143-2 ॥

మమేయం వసుసమూర్ఖా పురోచన వసుస్తరా |
యథేయం మమ తద్వత్తే స తాం రక్షితుమర్థసీ ||

॥ 143-3 ॥

న హి మే కశ్చిదనో2స్తి విసికతమస్త్యయా |
సహమో యేన సన్ధాయ మధ్యయేయం యథా త్వయా ||

॥ 143-4 ॥

సంరక్ష తాత మద్రం చ సపత్నాంశ్చ మమోద్ధర |
నిపుణేనాభ్యపాయేన యద్రుపీమి తథా కురు ||

॥ 143-5 ॥

పాణ్డువా ధృతరాప్రేణ ప్రేషితా వారణావతమ్ |
ఉత్సవే విహారిష్యన్ని ధృతరాప్రస్య శాసనాత్ ||

॥ 143-6 ॥

స త్వం రాపభయుక్తేన స్వాషనేనాశగామినా ।
వారణావతమదైవ యథా యాసి తథా కురు ॥

॥ 143-7 ॥

తత్త గత్యా చతుఃశాలం గృహం పరమసంపృతమ్ ।
నగరోపాష్టమాశ్రిత్య కారయేధా మహోధనమ్ ॥

॥ 143-8 ॥

శణసర్జరసాదీని యాని ద్రవ్యాణి కానిచిత్ ।
ఆగ్నేయాన్యత సన్తీహా తాని తత్త ప్రదాపయ ॥

॥ 143-9 ॥

సర్పిష్టైలవసాభిశ్చ లాక్షయా చాప్యనల్పయా ।
మృత్తికాం మిత్రయిత్యా త్వం లేపం కుడ్యేషు దాపయ ॥

॥ 143-10 ॥

శణం తైలం ఘుతం చైవ జతు దారూణి చైవ హి ।
తసిన్న వేశ్వని సర్వాణి నిక్షిపేధాః సమస్తతః ॥

॥ 143-11 ॥

యథా చ తన్న పశ్యేరన్ పరీక్షనో2పి పాణ్ణవాః ।
ఆగ్నేయమితి తత్కృత్యమపి చాన్యే2పి మానవాః ॥

॥ 143-12 ॥

“ప్రశ్నాతీతి”

ః “గౌతింద నాటు సీంక్రిత్సంక్షిప్తః” ॥

॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥

యదక్షరపదబ్రథం మాత్రాశీసం చ యద్భవేత్ ,
తత్సర్వం క్షమాతాం దేవ నారాయణ సమోస్తుతే ॥

॥ అథ లోకత్తేమ ప్రార్థనా ॥

సర్వేభవస్తు సుఖసం సర్వేసంతు నిరామయాః ,
సర్వేభద్రాణి పత్సంతు మాకళ్తిత్ దుఃఖభాగ్యవేత్ ॥

॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥

కాయేస వాచా మనసేంద్రియుర్వా బుద్ధుత్తనా వా ప్రకృతేస్ఫూభావాత్ ,
కరిష్మా యద్భత్తకలం పరష్పై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥

శ్రీయః కాస్తాయ కళ్తాణనిధయే నిధయేర్థినామ్ ,
లీవేజ్ఞాటినివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥